

TEMNI VEČERI

MILE KLOPČIČ

*Vsak dan se srečujemo, pa smo si tuji,
če kdo te pozdravi, mimo pogleda,
če kdo se nasmehne, je najbrž nastava,
in redka je glasna, naravnost beseda.*

*Temà teh večerov obraze pretvarja,
ljudje so postavili medse pregrade,
zapravili vest in zapravili ceste,
in redki so, ki so zgubili le nade.*

*Še včeraj prijatelj, se danes izmika,
najrajši pred tabo bi v beg se pognal.
Za roko ga zgrabi, v oči mu poglej,
vzdrhtel bo, zamižal in vse bo priznal.*

*Ta nosi nasilno miren obraz
in rad bi poslušnost ukazal rokam,
a roke drhtijo, prikriti ne more,
ljudi se ogiblje in ga je sram.*

*Povprašaj soseda, kako se prebija,
kako se peha preko lés, preko klancev?
Jecljal bo, skomigal in goltal besede,
kot zašel bi v družbo zahrbtnih neznancev.*

*Spet drugi je zver in rasto mu čekani,
s podkovi na škornjih tepta skozi zmedo,
z odurnim nasmehom želi Dober dan,
a misli na noč in zasedo.*

*Temà teh večerov obraze pretvarja,
beseda ne najde v srce iz srca.
Ljudje so postavili medse pregrade,
na vsakem križišču se ločita dva.*